

[Weikop.]

indbudt til. For bare at tage et eksempel: ved forhandlingen om et så indgribende lovforslag som forslaget om indseende med priser tilkendegav den højtærede handelsminister ganske simpelt, at lovforslaget skulle gennemføres som af ministeren og regeringen bestemt, og at det ville være nytteløst at stille ændringsforslag. Den højtærede handelsminister og regeringen krævede underkastelse, og det til trods for at mange af de indvendinger, som jeg har gjort over for denne lovgivning, i virkeligheden ganske er på linje med de synspunkter, den nuværende handelsminister selv gang på gang har gjort sig til talsmand for.

De udtalelser, den højtærede handelsminister fremsatte om oppositionen, er det selvfølgelig hans ret at fremsætte, men derved opnår den højtærede handelsminister efter min mening kun, at erhvervene, der nøje kender behandlingsformen og hele sammenhængen, vil have vanskeligt ved at nære tillid til, at den højtærede minister føler det rette ansvar for dansk erhvervsliv. Stærke udtryk ligger jo ofte handelsministeren på læben; jeg ville ikke driste mig til at bruge så stærke udtryk som f. eks. at sige, at de handlinger, den liberale minister foretager, er de dumme, han har foretaget, men jeg tør måske sige, at de ikke tyder på det indseende med dansk erhvervsliv, som man vel kunne forvente af en handelsminister. Må jeg minde om, at de foreslåede indgreb på mange områder er mindst lige så indgribende som de indgreb, der kan ske gennem monopolloven.

Se, monopolloven blev ikke gennemført på 16-17 dage. Det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen, der sidder her i salen, vil kunne bekræfte dette. Nej, den blev ikke gennemført på de 16-17 dage, som det foreliggende lovforslag agtes gennemført på. Monopolloven blev overvejet og forhandlet gennem 2 år under en dygtig formands ledelse. Man var nemlig fra alle sider ganske klar over, at en bemyndigelseslov af så vidtgående karakter ikke måtte virke skadeligt for erhvervene, men alene tjene det formål at hindre de uheldige virkninger af konkurrencehæmmende priser.

Mon ikke den højtærede handelsminister kender den måde, monopolloven blev behandlet på, lige så godt som jeg, men jeg

må sige: lært af det har ministeren ikke. Det springende punkt er, om den højtærede handelsminister virkelig mener, at konkurrencen er ude af stand til at regulere priserne og dermed også indkomsterne. Mon den højtærede handelsminister eller den højtærede boligminister ville lægge ryg til en huslejerregulering, hvis der var lige så stor rigelighed på lejligheder, som der i dag er rigelighed på varer?

Varetilgængeligheden er fremherskende, og konkurrencen er der. Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen mente da også, at udbuddet var stort. Men er det udsigten til, at erhvervene står over for at opnå indkomster, som andre ikke kan få, der har bevæget handelsministeren til at fremsætte sine lovforslag? Skulle det være tilfældet, så er det vist et fejlsyn alene af den grund, at de andre foranstaltninger, som man her tumler med, skulle have en forbrugsbegrænsning til formål og følge og derfor automatisk skulle føre til en mindre omsætning, stærkere konkurrence og formentlig også lavere indkomster.

Jeg er ikke sikker på, hvad begrundelsen i det hele taget er. De selvstændige erhvervsdrivende f. eks. har i hvert fald ikke fået så store indkomststigninger som mange andre. Jeg kan ikke tænke mig, at den højtærede handelsminister kan være uenig med mig i, at formålet er at skabe en forbrugsbegrænsning, eller uenig med mig i, at det bidrag, som erhvervene i så fald kommer til at yde, må blive lavere indkomster gennem lavere omsætning. Skulle dette ikke blive virkningen af de øvrige foranstaltninger, så må jeg sige, at så er de jo ikke meget værd; i hvert fald går forbrugsbegrænsningen fløjten.

Et spørgsmål, som allerede var rejst ved første behandling og jeg tør sige kort drøftet i udvalget, er det vigtige spørgsmål, om denne lovgivning og disse bestemmelser kan administreres. Den højtærede handelsminister har sandelig ikke bidraget til at skabe klarhed herover, fordi den højtærede minister ved, at han egentlig kommer i modstrid med sig selv, hvis han erklærer, at det er muligt at administrere loven. Og det hjælper ikke noget som helst, at den højtærede handelsminister kaster et tågeslør over spørgsmålet ved blot at sige, at loven om avancestop kun er kortvarig; loven kan